

Selmeczbányai Hetilap

SELMECZBÁNYA ÉS VIDÉKÉNEK VEGETES TARTALMÚ KÖZLÖNYE.

Kiadó tulajdonos és felelős szerkesztő:

SZENTGYÖRGYI EDE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Rózsa-utca 61./III. sz. a. hová a lap szellemi közleményei és az anyagi rész is címzendő.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

csak a „Selmeczbányai Hetilap“:	az „Otthon“ szépirodalmi havi füzetével:
Egy évre 4 frt.	Egy évre 6 frt — kr.
Fél évre 2 „	Fél évre 3 „ — „
Negyedévre 1 „	Negyedévre 1 „ 50 „
Egyes szám ára 10 kr.	
Egyes számok kaphatók a kiadóhiv.-ban és Joerges A. özv. és fia könyvkereskedésében.	

Hivatalos, magán és nyílt-téri hirdetések megállapított díj-szabásunk szerint számítottak és minden általunk közölt hirdetésre felvilágosítás ingyen adatik.

Megjelen minden vasárnap.

A selmeczi gymnasium kibővítése.

Lapunk, öt-évi fennállása óta — azt hisszük, mindenki meggyőződhetett erről — a helybeli kir. kath. nagygynasium érdekkörét is töle telhetőleg képviselni és emelni iparkodott.

Hivatkozhatnánk ezen állításunk beigazolására több e lapban közölt cikkre; de minek, hiszen ezekre t. olvasóink még bizonyára emlékezni fognak.

Szóval, úgy mint minden városunkat és vidékünket közlelő érdeklő közintézmény, a kath. gymnasium sem kerülte el figyelmünket és nem kerülheti azt el főképpen most, amidőn minden jel arra mutat, hogy egy hatalmas haladásnak, egy új szervezésnek küszöbén áll.

Arról van ugyanis szó, hogy e csonka, hat osztályu gymnasium nyolcz osztályuvá emeltesék, persze állami segítség mellett.

Ha ez bekövetkezik, e város nem csak katolikus felekezeti, de bátran mondhatjuk, minden felekezeti lakosságának régi kívánsága, rég táplált óhaja fogna teljesülni.

És mindjárt meg is mondjuk, hogy miért.

Elteltekintve a mindig jogos aspirációkkal felléphető és a katolika egyházat, tagjainak többségénél fogva is, teljes joggal megillető követelményeitől, e gymnasiumnak kibővítése e város és nagy tankerületi vidéke összlakosságának is nagy érdekében áll.

A selmeczi ág. evang. lyceum, mely állami segélyben részesül ugyan, de mégis tulnyomó részt önalapítványaiából bírja biztos, szilárd létezésének és fejlődésének alapkövét, hízegésen kívül mondván, oly minta gymnasium, mely az

országban ritkítja párját és talán éppen azért tul tömött.

E tagadhatatlanul meglévő tulzsufoltságot pedig főképen az okozza, hogy a helybeli kath. gymnasium VI-ik osztályából kikerült tanulók a lyceumba mennek át, hogy ott végezhessek VII. és VIII. osztályu középiskolai tanulmányaikat.

De e tul tömötségeknek még más, nagyobb okai is vannak.

Ezek közé sorolhatjuk azon körülményt is, hogy nemcsak a VI-ik osztályt elvégző kath. gymnasiumi tanulók, de már az I-ső osztálytól kezdődőleg több katolikus felekezeti tanuló a lyceumban tanul . . . miért? mert a tanítás ott folyamatában egységesebb, mivel állandó erőkre van bízva és így jóval nagyobb és jobb eredményeket tud felmutatni.

Ennek főoka pedig abban rejlik, hogy a tanárok, nem úgy, mint a kir. kath. gymnasiumon, hol folytonosan váltakoznak, hanem évek hosszú során át, mint kipróbált erők, ezen tanintézetnél működnek.

Ne legyen félreértés!

A helybeli kath. gymnasium tanári kara, vagy éppen jeles igazgatósága ellen ki merne panaszszal fellépni? De — már bocsanatot kérünk — a rendszer nem egészen jó. Ha a tanárok folytonos váltakozása megszüntethető lenne, e gymnasium bizonyára még szebb eredményt tudna fölmutatni a mostaninál.

Mindezen baj megszűnne akkor, ha a selmeczi kir. kath. nagygynasium VIII. osztályu gymnasiummá emelhetnék, de úgy, hogy a felekezeti jelleg meghagyása mellett az alkalmazott tanárok nem csupán próbaidőre és mintegy át-

senki, csak a törvény. Ha az országgyűlés akkor együtt nem lett volna, még kimenthetnénk a pestiek márczius 15-iki szereplését, de így bizony megérdemelték azt a feddő szót, melylyel márczius 19-én Kussuth illetve küldöttségüket, mondván, hogy Pestet ugyan elismeri az ország szívének, de mint törvényhozó utána nem indul.

Ezen nem csodálkozhatunk. Mert márczius 15-én délelőtt Pesten a főszerepet Petőfi Sándor játszotta, ki, a milyen nagy költőnk volt, olyan rossz politikusunk; délután pedig Nyáry és Rottenbiller a megye és város nevében lobogtatta a zászlót, mely este már Buda felé lengett, hogy egy socialista iratok miatt börtönbe került irót kiszabadítson.

Hogyne rémültek volna meg e hírekre Pozsonyban? Már a nagy francia forradalom rémalakjait látták feltűnedezni, a midőn Versaillesnak kezéből Párizs ragadta el az irányítást, a midőn az alkotmányosan összegyűlt országgyűléssel szemben az utca akarta a főszerepet játszani.

Kossuth különösen érdekelte volt ez ügyben. Mert ő volt az, a ki márczius 16-án Bécsben a király és a trónörökös előtt kijelentette, hogy jót áll az ország nyugalmáért, ha Ő Felsege kinevezi a független felelős magyar miniszteriumot, a mit a király másnap el is fogadott. A pesti események pedig éppen ezen nyugalmat veszélyeztették.

És még egy, kevésbé személyes mint inkább elvi jelentőségű körülményt kell figyelembe vennünk, ha az 1848-iki márcziusi és áprilisi eseményeket helyesen akarjuk megítélni.

A pesti 12 pont között ugyanis volt egy, melyet

menetileg, hanem állami fenhatóság alatt állandóan alkalmaztatnának.

A balassagyarmati felső gymnasiumot kerő deputációnak a kultuszminiszter és Széll Kálmán miniszterelnök is azt válaszolta, hogy a csonka középiskolák kiegészítésén fognak fáradozni és még azon, hogy lehetőleg minden megye székhelyén egy középtanodai iskola legyen.

Selmeczbánya városa, iskolai szempontból, mintha predestinálva volna nemcsak Hontmegye, de a szomszéd, sőt távolabb eső megyék területének központja lenni.

Alkalmassá teszi erre városunkat a tanulók aránylag olcsó és jó ellátása, a vidék egészséges légköre, a társas és kulturális élet fejlettsége, az alapítványok által a szegényebb sorsu tanulóknak adott létezési mód és — nem öndicsékvésből mondjuk — a felvidéki városok eltagadhatatlan műveltebb nivója.

Ehez járul még a bányászati és erdészeti akadémiánk, melyen itt tanult, középiskoláikat itt végzett szegényebb sorsu tanulók is folytathatják és folytatják is számosan ösztöndíj elnyerése mellett magasabb tanulmányaikat és itt vetik meg jobb létezésük, előmenetelük biztos alapját.

A selmeczi kir. kath. hat osztályu gymnasiumnak nyolcz osztályuvá leendő kibővítése városunk és nagy tankerületi vidékének állhat tisztán érdekében és semmi néven nevezendő, akár felekezeti, akár községi érdekekkel összekötésbe nem jöhet.

Sőt kultur missziójától eltekintve, itt a még mindig fel-fel tóduló nemzetiségi mozgalom közepette, hazafias misszió teljesítésére is van hivatva in optima forma.

sem Bécsben, de egyelőre Pozsonyban sem fogadhatlak el. Az a pont azt mondta, hogy magyar katonáinkat ne vigyék külföldre, a külföldieket vigyék el tőlünk, más szóval, a hadsereg magyarországi része tartózkodjék Magyarországon, a hadsereg osztrák, cseh, lengyel része pedig Ausztriában. Ezen kívánság megvalósítása béke idején nem ütközött semmi nehézségbe; de háborus, forrongó korszakban, a milyen az akkori Európáé volt, nemcsak politikus, hanem jogos sem volt a pestieknek ezen követelése. Mert lényegében támadta meg a Pragmatika sanctiót, a mennyiben ez formailag ugyan csak personális uniót létesített Magyarország és Ausztria között, de a gyakorlatban az volt a legfőbb célja, hogy a két ország a külső ellenségekkel szemben egymást kölcsönösen védje. Az erre vonatkozó kötelezettség még nem volt törvényileg szabályozva, de ez alól kitérni annál kevésbé lehetett szándéka a mi állam férfainknak, mert a kölcsönös védelmezés hivatva volt a mi országunk jövőjét is biztosítani. A midőn tehát a pestiek arra a merev állaspontra helyezkedtek, hogy az eddig együtt tartott hadsereg feltétlenül külön választassék, hibásan fogták fel az Ausztriához való viszonyunkat és rendkívül megnehezítették az alakuló félben levő magyar önálló miniszterium helyzetét Béccsel szemben.

De fel is téve, hogy az osztrák államférfiak belemennek ebbe a különválasztásba, még úgy is nagyon megfontolandó volt, hogy Magyarország akkor, mikor egész Európa forrongott s tehát egy külső háboru éppen nem tartozott a lehetetlenségek közé, megköcskáltassa-e az önálló hadi szervezkedést. Nem volt ágyuöntő műhelyünk, nem volt fegyver gyárunk, mik-

Április 11-iki beszéd.

— Tartotta: Király Ernő tanár, az ev. lyceum iskolai ünnepélyén. —

Igen tisztelt tanártársaim!

Kedves tanulóifjúság!

Minden év meghozza a maga szép tavaszát. De nekünk magyaroknak a legszebb tavaszunk 51 év előtt volt. Hogyne emlékeznénk meg erről minden évben?!

Felemlítjük ennek emlékét nemcsak egy ünnepélylyel, hanem kettővel is: márczius 15-ével és április 11-ével. Az első az ifjúság ünnepe; a második a meglett koré. Márczius 15-ike a lelkesedés napja, április 11-ike a higgadt megfontolásé. Az elsőre szükségünk volt, midőn nemsokára ránk kényszerítettett az 50 év előtti dicsőséges harc; a második volt a mi vértünk, mikor az önkény uralommal szemben szívós kitartással helyt kellett állanunk államunk önállósága védelmében.

A két nap együtt pedig szülte az 1867-ki kiegyezést, azon 350 éves kérdésnek böles megoldását, hogy legyen biztos szövetségünk, de ez ne legyen ur fölöttünk, hanem egyenrangu társunk.

Igy, történelmi hatását tekintve, márczius 15-ének ünneplése éppen oly indokolt, mint április 11-ikeé. De ha magát a két 48-iki eseményt veszszük tekintetbe, kétségtelenül április 11-ikének kell az elsőséget adnunk. Mert az akkori márczius 15-ike határozottan forradalmi volt.

És pedig forradalmi volt nem az uralkodóval, hanem az országgal szemben. Ugyanis ahhoz, hogy reformokat indítványozzon és kívánjon, joga van föl-tétlenül minden állampolgárnak; de arra, hogy azokat végre is hajtsa, nem jogosult a rendezett államban

Egyet azonban ismétlünk és ez az, hogy a ma divó rendszert e gymnasiumon érdemlegesen meg kell változtatni és be kell szüntetni azt, hogy úgy szólván évről-évre új tanerők, mint egy próbaidőre alkalmazottak, működjenek; mert ez nagy kárára volt eddig és van most is e sokkal jobb sorsot érdemlő tanintézetnek.

Ez azonban meg fog változni, ha a gymnasium állami segély mellett nyolcz osztályúvá bővítetik ki és ezzel felemelkedik nemes feladatának magasabb színvonalára.

Hogy ez elérjék, hogy a kir. kath. nagy gymnasium nyolcz osztályú rendes nagygymsiummá emeltessék, ezt városunk jól felfogott érdekében óhajtjuk, és az e tárgyban a kultuszminiszterhez és a herezegprimáshoz intézett memorandumot vivő küldöttségnek sikeres eljárásához igaz szívből minden jót kívánunk.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Főispánunk lemondásáról** városunkban is szárnyra kelt hirre vonatkozólag csak azt írhatjuk, hogy e hir az igaz alapot bizonyára nélkülözi; mert Horváth Béla főispánunk a legutóbb tartott honvármegyei közgyűlésen nyíltan kijelentette, hogy a jelenlegi kormányának is teljes bizalmát bírja. Már pedig ezen nyilatkozatot nem tehette volna, ha akár ünszántából, akár az új kormány akaralából állásától megválni akarna vagy kényszerítve lenne. Városunk, mely Honfegy mellett szintén számot tevő törvényhatóság, főispánunknak távozását, ki megnyerni tudta e város nemcsak közszeretét, de közbizodalalmát és tiszteletét, általános lehangoltsággal fogadná. Ezt igazán, mint sok esetben ellenzéki hangokat pengető, de a közvéleményt hűen visszatükrözni akaró lap, mondhatjuk. Városunk törvényhatósága, egész közönsége Horváth Béla főispánnak állásáról való megváltását nem szívesen, sőt zokon venné. Maradjon ő ez állásban, ő ki bajainkat, aspirációinkat alaposan ismerni tanulta és három évi főispáni működése alatt igazságosságával, nemes jó indulatával, munkásságával e tekintélyes város teljes elismerését, szeretetét valóban és hamisillanul kiérdemelni tudta. Regisztráljuk itt még azon városunkban elterjedt hirt is, hogy Horváth Béla főispán belügyminiszteri államtitkárnak volna kiszemelve.

— **Kereszt Erzsébet királyné emlékére.** A fínszterorti bányamunkás személyzet 60 frtnyi költséggel, emléktáblával ellátott keresztet állít fel Erzsébet királyné emlékére a kerlingi dűlőben fekvő Krizsik nevű dombon. Teljes elismerés illeti meg e szép tettért e munkás személyzetet és hinni akarjuk, hogy a belvárosban is lesz követője.

— **Halálozás.** Millenovich Ágoston, Millenovich Ferenc selmecei bányaigazgatósági számtiszt édes atyja e hó 20-án meghalt 62 éves korában. A temetése tegnap szombaton volt. Özvegyén kívül gyermekei Ferenc és Irma gyászolják az elhunytat.

nek létesítése sok pénzbe s időbe kerül, s az volt a kérdés, hogy, ha mégis bírjuk e költséget, a külső ellenség meg fogja-e várni, míg mi mindevvel elkészülünk? Ily bizonytalan jövőnek kitenni a máskülönben is ujonnan szervezkedő hazát; egy higgadtan gondolkodó államférfiúnak sem engedhetette meg a lelkiismerete.

Igy történt, hogy, noha a pesti pontok legtöbbször egyeztet is az országgyűlési reformpárt programjával, mégis bizonyos ellentét keletkezett Pozsony és Pést között, a mi annál sajnálatosabb volt, mert ezt esetleg Bécs használhatta ki.

Hogy ez lehetetlenné tegye, Kossuth egyrészt nem rettent vissza az ő márczius 19-iki válaszában Pestet meg is fenyegetni, másrészt minden áron azon volt, hogy az utolsó rendi országgyűlés minél előbb fejezze be működését, hogy az új kormány a fővárosba tehesse át székhelyét és ott kezébe vehesse a reformmozgalom további vezetését.

Lázás munkálkodás következett be erre Pozsonyban, melyet annál inkább kell bámulnunk, mert azért felületes és elhamarkodott éppen nem volt.

Az alkotott törvényekről most nem fogok részletesen szólni, mert megteltem azt tavali áprilisi ünnepélyünkön s közületek, kedves tanulóifjaink, a legtöbbször még emlékezni fognak akkori fejtegetéseimre. De hogy fogalmatok legyen arról, mit végzett újabb kori legnevezetesebb országgyűlésünk márczius 18-ától április 5-éig, tehát alig három hét alatt, felsorom röviden az akkor történeteket.

Minden nap 2—3 értekezletre és gyűlésre jöttek

— **Az új vasuti menetrend,** mely május első napján lép életbe már megállapított és módunkban állott abba már most betekintést szerezhetni. A menetrendnek bennünket érdeklő része szerint a mi vonatokon semmi változás sem lesz és minden a réginél marad. A vonatok indulási és érkezési idejénél is csak összesen 5 percnyi különbség lesz az eddiginél. Laplársunk azon hire tehát, hogy egy gyorsvonattal kevesebb lesz, nem felel meg a valóságnak. Itt felemlítjük, hogy reggel 5 óra tájban egy tehervonat megyen Garamberzenczére, mely csatlakozással birna a fővonalon menő személyvonatokhoz. Oda kellene tehát törekedni és azt kellene teljes energiával foreirozni, hogy e tehervonathoz legalább egy személyszállító kocsit csatoltatnák.

— **A. millenniumi diófa-erdő sorsa.** Mily szép ünnepély volt az a millenniumi évben, midőn kivonultak a város atyák, az egyes hivatalok képviselői, az ifjuság; örege-ifja, apraja-nagyja, áthatva a nemes lelkesüléstől, melyet a nemzet, a hon ezeréves fenállásának tudata gyújtott. Kivonultak, hogy a nagy év emlékére erdőt ültessenek, mely gyarapodva, izmosodva, eleven díszével, lombjával, gyümölesével a késő unokáknak is hirdesse a hazafiságot; melynek susogása szent ihletet kelt s felkelti, szárnyra kapja a szív nemes érzelmét, mely a hazának áldozza lángját. Képzeltben már láttuk azt a millenniumi erdőt, mint nő évről-évre; láttuk, mint borul össze eleven sátorra a lombja; már hallottuk susogását, s elgondoltuk, mily kegyelettel járnak majd unokáink az erőteljes fák között, büszkén emlegetve: „Ime, ez erdőt apáink ültették, ápolták, növelték a magyar hon ezeréves fenállásának emlékére!“ S szívünk e gondolattól feldobbant, s öröm töltötte el lelkünket. És nézzük mi sorsa van a millenniumi erdőnek?! Bizony, nincs okunk örülni neki. Viseli-e valaki gondját a zsenge erdőnek? Ápolja-e valaki a csemétéket? Nincs látszatja! Nehányan letiporva, eltörölve; néhány eltűnt s a hiányt nem pótolja senkisé; az ültetvény szomorító jelét mutatja az ültetők közönyének. Hát ez a sorsa minden jónak, szépnek, mit létesíteni akartunk s akarunk?! — Talán hazafi kötelességünk volna arról gondoskodni, hogy a millenniumi erdő el ne pusztuljon; ápolni kell a csemétéket, pótolni a hiányokat, nehogy büszkeség helyett lenézéssel emlékezzenek meg rólunk az utódok.

— **Halálos végű pisztolypárbajt** vívott Matisz István leobeni bányász akadémiai hallgató, ki néhány évet a selmecei bányász akadémián is töltött és innét ment Leobenbe, Janusche német, nemzeti érzelmű bányász akadémikussal. A párbajnál Januschének jobb szeme fölött hatolt be a golyó a homlokába és az ifju halálát idézte elő. A párbaj oka kávéházi összeszólalkozás volt.

— **Ápril 11-ike Bakabányán.** Bakabánya hazafias közönsége is nagy lelkesedéssel ünnepelte meg az 1848-iki törvények szentesítése napjának ötvenegyedik évfordulóját. E nemzeti ünnepen nemcsak a köz, de a magánépületek is nagyjából fel voltak lobogozva. A község lakossága s az iskolák ifjusága részt vett az isteni tiszteleten. Délután az állami iskola rendezett szép ünnepélyt. A tanulók szavalatai s nagy precizitással előadott énekei után, melyek

össze követeink s kitartó buzgósággal tárgyalták le máskülönben is már jól előkészített reformjainkat.

Márczius 18-án az országgyűlés elfogadta a közös teherviselésre vonatkozó javaslatot, mely szerint ezután az állam kiadásaihoz nemcsak a parasztnak járulnak, hanem a nemesek is. Ezzel kapcsolatosan megszűntette a jobbágyok urbéri kötelezettségeit, kimondotta a nemesi birtokosok kártalanítását, s kitörő lelkesedéssel hallotta az egyházi rend ajánlatát, hogy a tizedről lemond minden kárpótlás nélkül.

Márczius 20-án elfogadta az országgyűlés a sajtótörvényt, melyet azonban a pesti újabb zavargások hírére 24-én még szavadelvűbb irányzattal módosított, lejjebb szállítva a politikai lapok után fizetendő cautiót.

Márczius 21-én kimondatott, hogy évenként tartandó országgyűlés Péstén; 22-én elfogadtatott a nemzeti őrseregről és a független felelős magyar miniszteriumról szóló javaslat, melyhez azonban csak egy heti tárgyalások után járultak hozzá Bécsben.

Márczius 25-én meg a főrendi ház támasztott nehézségeket, s így az urbéri javaslatot kellett újra tárgyalni. E napon történt meg magának Batthyány Lajos grófnak, a kijelölt miniszterelnök ur indítványára azon állam férfiúi bölcseségről tanuskodó határozat kimondása, hogy a magyar hadseregről szóló javaslat tárgyalását a jövő országgyűlésre hagyják.

Márczius 30-án egy nap alatt letárgyalta az országgyűlés a népképviselői javaslatot, mely részt juttatott a nem — nemesnek is az államügyek intézésében.

valóban mindenkinek élvezetet szereztek, Weigel Samu igazgató mondott ünnepi beszédet. Este a több százakra felszaporodott közönség, az önkéntes tűzoltóság s a magyar kör tagjai zeneszó és fáklyafény mellett a városbáza elé vonultak. A daloskör elénekelt a „Hymnus“, „Szózat“ és „A legelső magyar ember a király“-t. Ünnepi szónokok voltak: Cziglian Gyula községi jegyző és Weigel Samu áll. iskolai igazgató.

— **A selmecei polgári dal és zenekör** legközelebbi tánczál egybekötött estélye valószínűleg május 1-én fog megtartatni a városi vigadóban. E tárgyban holnap hétfőn határoz a választmány.

— **Talált csecsemő.** E hó 16-án a hajnali órákban Javorszky Antal Béalabányán lakó bányamunkás és társai a selmecei Gulrich-féle ház mellett, a fürdő utcába vezető szűk sikátorban egy a földön fekvő véres csecsemőt találtak. Az ott fekvőt és ott megszült csecsemőt mellett egy zsák feküdt telve rongyos gyermek ruhával. A véryomok a kalvária alá zettek, hol a megejtett nyomozáskor egy női ing is találtatott. A szerencsétlen anyát, ki gyermekét az utcán szülte meg, alig ha nem kipuhatolja nyomozó rendőrségünk. Mi ez esetről úgy értesülünk, hogy a fentebb megnevezett munkás és társai az ujdun szült csecsemőt a gyermek ruhával tett zsákkal együtt látták ugyan a szűk sikátorban, de mire oda, kis meggondolás után, visszatértek, a gyermek már nem volt ott. Bizonyára anyja vihette el. A minden esetre rejtelmesnek látszó eset valódi tényállását a rendőrség van hivatalva megállapítani.

— **Az ifjusági kör elnökválasztására** akadémiánk halgatói körében nagyban hullámoznak a korteskedések; két jelölt van: Cservenka István és Huszth Aladár. Hogy ki lesz a győztes, az majd el fog dőlni a május hó 12-én megejtendő választáskor.

— **Az orsz. bányászati és kohászati egyesület** központi választmánya tegnap ülésezett Scholz Vilmos kir. főbányatanácsos, ügyvivő alelnök elnöklése mellett.

— **A selmecei r. kath. nőegylet közgyűlése** ma vasárnap d. u. öt és fél órákor kezdődőleg lesz megtartva a helybeli apácza-zárda nagytermében; mire felhívjuk az érdeklődők figyelmét.

— **Egy pakli kártya miatt,** mely a bakabányai kaszinóban valahogyan eltűnt, monstre becsületsértési pír támadt, melynek mult pénteki tárgyalására a helybeli járásbíróshoz megidézt bakabányaiak nyolcz köcsival jöttek ide. Liha Antal kir. járásbíró az egész nap folyamán úgyszólván csak e perbeni kihallgatásokkal volt elfoglalva és a felvett jegyzőkönyvek megközelítették — már régi mondás szerint — a rizsmát, a midőn a felek kibékültek és bírói ítélet meghozatalára szükség nem volt. A bakabányaiak közt a béke ismét teljesen helyre állott és ők nyolcz köcsijukon békés hangulatban mentek este haza Bakabányára.

— **Dr. Tóth Imre diófa ajándékai.** Dr. Tóth Imre bányakerületi főorvos bőkezűségéből a szent-antali tópatáki, illési, szitnyatói és bankai kincstári bányamunkások és a bányamű vezetőségek, ez évben 600 db, a zebegényi nyaraló gyermek telep 120 db, Szent-Antal községe 42 db. zólyom-lipesei Gizella-árvaház nemes mogyoró-bokrokon, málna, egres, ribizke, eper és egyéb oltványokon kívül, 150 db. diófát, Selmecebánya városa, saját kérelmére, 200 db. nemes ribizke, 200 db.

Április 5-én készen volt mind a 31 javaslat, s felterjesztelvé a királyhoz, ez személyesen eljött Pozsonyba, és átadva a szentesített 48-iki törvényeket, az országgyűlést apr. 11-én ma 51 éve szintén egy keddi napon ünnepélyesen befejezte.

Általános volt az öröm az egész országban. Mindenki érezte, hogy megszületett az új Magyarország.

De az öröm nem tartott sokáig. Azt nem sokára fegyverzaj, véres harc váltotta fel.

Nem, mintha Ausztriában a demokratikus irányzatot megint háttérte szorította volna a régi hűbéri felfogás, hanem, mivel az osztrák államférfiak el nem tudták képzelni, hogy Magyarország önállósága össze volna egyeztethető a Habsburgok alatt együtt élő országok együttmaradásával. Annakra meg voltak győződve ennek lehetetlenségéről, hogy kísérletet sem tettek az összeegyeztetéssel. Pedig a mi vezérlő férfiakban, Batthyányban, Kossuthban meg volt erre a hajlandóság; hiszen még a magyar önálló miniszteriumról alkotott törvényben is több pont van, mely Ausztriával egyetértve elintézendő ügyekről szól.

Igy csakhamar felütötte megint fejét a II. József-féle demokratikus összbírodalom eszméje, melyet Magyarország el nem fogadhatott, mert vele önálló államiségét ejtette volna el.

A küzdelem tehát mindinkább elkeseredetté vált, míg végre teljes szakadásra vezetett.

Mivel ennek most éppen 50 éve, erről akarok még röviden megemlékezni.

1849-nek is megvan a maga nevezetes márcziusi és áprilisi eseménye.

egres és 200 db. málna-gyökeret s dugványokat kapott; utóbbi ajándékot polgármesterünk a város nevében irásbelileg megköszönte. — A szegedi országos kiállításához dr. Tóth Imre 12 db. kiváló diófát és szép, nemes epreket küldött kiállításra. — Az utak széleire való kiültetésekre és pótlásokra 8500 db. diófát adott eddig és ez évben még 1000 db lesz kiültetve. — Láthatjuk ebből, hogy a nem rég „diófaerdő-csősznek“ gunyolt ember és kultur-barát ezen irányban is csak dícséretes czél elérésére törekedik és csak köszönetet, hálat érdemel.

— **A honvédszobor javára** újabb gyűlése özv. Ocsovszky Vilmosnénak: Áthozat 85 frt 57 kr. Nagyszombati Társas káptalan 3 frt, Pintér Elek tatabányai igazgató 1 frt, szatmári káptalan 5 frt, Bogdanovits Luczian szent-endreai püspök 2 frt 50 kr., Dr. Tóth György kecskeméti k. r. karfőnök 3 frt 52 kr., Mőzs község elöljárósága (Tolnám.) 50 kr., esztergomi káptalan 5 frt, békési gymnasiumi igazgató 1 frt, rozsnói kath. főgymnasium 1 frt, zárdalaki községi elöljáróság 3 frt 20 kr., Dr. Bozoky Alajos nagyvárad kir. tan. jogigazgató 1 frt, Dr. Müller Bertalanné (Eperjes) 5 frt, Avéd Jákó Gyula-fehérvári gym. igazgató 1 frt, Vankanóczy Foreal sopronyi igazgató 95 kr. Összesen 119 frt 24 kr.

— **Talált ló.** Hodrusbányán mult csütörtökről-péntekre menő éjelen egy sötét pej ponni kancza bitangásban laállatott. Az igazolt tulajdonos átveheti a hodrusi rendőrbiztosától.

— **Templomi ének- és zenekar** kellene ide Selmezbányára is; ez, ugy hisszük, nem csak a mi egyedi óhajunk. Elvégre is Selmezbánya tekintélyes város nem csak politikailag, de társadalmilag is; értelmisége a város műveltségi szintjét mindinkább emeli; haladni akarunk s haladunk is; mind a mellett sok olyannak hijával van e város, mivel nálánál kisebb, jelentéktelenebb már dicsekedhetik. Nem említjük, hogy nincs színházunk, hogy nincs a czélnek megfelelő hangversenytermünk sem; erről egyelőre hallgatunk; de igenis méltán csodálkozhatunk azon, hogy ez előre törekvő, első sorban lenni akaró városnak nincs külön templomi ének- és zenekara. Azt vetik talán fel, hogy hiszen itt van a katolika egyháznak kitűnő karmestere s a műkedvelőkből kitelk az énekkar is, meg a zenekar is. Igen, ugy van. Cziczka Sándor karnagy ritka buzgalommal elismerésre méltó tevékenységet fejt ki az egyházi zene terén s nem csodálhatjuk eléggé azon önzetlen odaadást, melylyel műkedvelőink a karnagy rendelkezésére állanak. Azt hisszük, kiki beláthatja, hogy csakis egy külön templomi zene- és énekkar, mely feltétlenül, minden körülmény közt áll a karnagy rendelkezésére felelhetne meg teljesen az óhajtott feladatnak. Ez nem zárná ki azt, hogy műkedvelők is közre ne működ-hessenek, de ki van zárva azon semmiesetre sem előnyös körülmény, hogy a karnagy a műkedvelőktől függjön. Tudjuk, hogy az ujtást nem lehet egyszerre a létezőkkel, de igenis lehet megtenni a kellő lépéseket, hogy az a templomi zene és énekkar létesüljön; ezt városunk társadalmi érdeke és tekintélye is megköveteli, s meg vagyunk róla győződve, hogy az ez iránybani törekvés támogatásra is találand.

— **Lesz-e már egyszer világitás** az iparos és a felső Rózsa-utcában? Ezt a kérdést intézzük tisztelteljesen és ismételtelen tanácsunkhoz, mely már írásilag

Márczius 4-én adta ki az új uralkodó azon államszervezeti diplomáját, mely szerint az egységes, osztatlan osztrák monarchia alkotmányos birodalom lett volna. A 48-iki nagy elvek: népképviselő a törvényhozásban, ennek tartozó miniszteri felelősség, a jobbság megszűnése, törvény előtti egyenlőség, mind benne volt ezen alkotmányban; azonban Magyarország, Erdély, Horváth-Szlavonország csak egy-egy tartománya lett volna ezen alkotmányos monarchiának.

A felelet erre a mi részünkről csak visszautasító lehetett.

De hogy ezen visszautasítás az április 14-iki trónvesztettségi nyilatkozat alakjában történt, nagy szerencsétlenség volt hazánkra nézve. Mert ezáltal az eddigi osztrák-magyar ügy egyszerre európai kérdéssé vált.

A szomszéd, sőt a távolabbi országok sem nézheték közönyösen, hogy Ausztria és Magyarország együvé tartozásának vége vetlenség. Az európai államok egyensulya megkívánta, hogy a Középduna vidékén egy, a többi hatalmakkal szemben egységes uralom létezzék, mely összetartsa az ezen tájékon érintkező és összefonódó három főnyelvosportot, a román, germán, szlávot, és három fővallást, a római katolikust, evangélikust és görög keletit. S mivel ezen uralomnak összetartó kapesa csak a régi Habsburg-dynastia lehetett, a debreczeni függetlenségi nyilatkozat éppen ezen európai érdeket sértette. Így történt, hogy még a szabadelvű Anglia is nyugodtan nézte az oroszok beavatkozását, a mi ügyünk vesztettségét jelentette. A

is megígérte az ott lakók eme jogos kérésüknek teljesítését. Szót emelünk újból e jogos kívánalom érdekében és hisszük, hogy most már ezen sötét utcák homályát az illetékes hatóság megvilágíttatni fogja. Hiszen már nagyon megérkezett ennek ideje és nem szeretnénk kapni okot bővebb és indokoltabb kifakadásokra.

— **A honvédszobor javára** Blayer Adolf a helybeli Panonnia könyvnyomda tulajdonosa 1 frtot küldött hozzánk. A hazafias adományt rendeltetési helyéhez juttattuk.

— **Az időjárás, a szalonka, hangulat, divat stb.** Határozottan felfordult a világ! Mert már ki látott pl. olyat, hogy a szalonka (magyarul: sneff) mit sem törődve a naptári oculi, laetare, iudica, s palmarummal, csak most tartja jónak „huzni.“ Ennek ugyan vadászaink örülhetnének leginkább, mert nem kell térdig hóban, sárban mászkálniok, mi hasonlókép furcsaság; mert oly meleg napok, mint most e héten voltak, itt még júniusban sem igen járnak rendszeren; annál rosszabbul esett azután a pénteki nedves, ködös időjárás. Ez a gyors átmenet egészen hozzáillik az emberekhez, kiknél a derült és borult hangulat szeszélyesen változik, majdnem oly gyorsan mint a divat, mely ez idén igen hamar tette ki a kirakatokba a mindenféle habkönnyű kelméket, még inkább elősegítve a csalódást mely velünk április havában nyarat álmodtatott. De különben is, ez a rügyfakadás, az álmodozás ideje; s az álmodozás szép jogától senkit sem lehet megfosztani; mi részünkről inkább szeretjük a valót, pl. — mert épen évadszerű; pár jól elkészített szalonka alakjában — talán többen is osztják izlésünket?!

— **Pályázat 300 forintos utazási ösztöndijra.** A kereskedelmi m. kir. Miniszter ur ő nagyméltósága folyó evi márczius hó 23-án 16845./IX. sz. magas rendelete szerint az eddig követett eljárásnak megfelelően a f. évben is tiz kereskedelmi és iparkamara területén kíván egy egy törekvő iparos ifjut szakmájában leendő további magasabb kiképzés czéljából egyenkint 300 frtos ösztöndijban részesíteni. Kamaránk is a folyó évben sorra kerülő tiz kamara közé tartozván, ezen ösztöndijra ezennel hivatkozással a fentisztelet rendeltre, pályázatot hirdet, s felhívja mindazokat, a kik az ösztöndijra pályáznak, hogy folyamodványukat, melyben a folyamodó lakhelye, családi viszonyai, erkölcsi magaviselete, foglalkozása, előképzettsége, esetleges tanulmányai, az általa elnyert kitüntetések és nyelvismeretek részletesen, megjelölendők, és hatósági bizonyítvánnyal igazolandók, valamint az általa választandó utiterv is kifejtendő, és azon szándéka, hogy mesterségének folytatása végett hol akar letelepedni részletesen megjelölendő, legkésőbb f. évi ápril hó 25-ig a kamaraházhoz terjesszék be. Megjegyeztetik azonban, hogy a kérdéses ösztöndijra csak azon folyamodó tarthat igényt, ki tettleges katonai kötelezettségének már eleget tett, vagy katonai szolgálat alól véglegesen felmentett, és a kellő gyakorlati ismeretek elsajátítása czéljából szakmájában a tanonczidőn kívül legalább 4—5 évet töltött.

— **Roppant enyhítő körülmény.** Biró: „tudja-e hogy miért kísérték ide s mivel van vádolva?“ — Vizsgálati fogoly: „igen is tudom, mert egy asszonyt megszurtam.“ — Biró: „és ki az asszony?“ — Vádlott: „az anyósom.“ — Biró: „az anyósa?!“

külföldnek nem volt érzéke az iránt, hogy Magyarország történelmileg fejlődött önálló állam. Semmisen jellemzőbb e tekintetben, mint azon válasz, melyet a függetlenített ország kormányzója az amerikai egyesült államoktól kapott az ő segélyt kérő szövegaira, hogy Magyarország teljesen megelégedhetik a márcz. 4-iki szabadelvű alkotmánnyal.

Elbuktunk. Elbukott egy időre önálló államiságunk is. De végképp meg nem semmisülhetett, mert ezer éves mult és legujabban éppen a 48-iki törvények biztosították azt. A mit pedig király és nemzet együttesen határoztnak el, azon csak ők ketten egyetértve változtathatnak.

Változtattak is 1867-ben. Bölcsen szabályozták a viszonyt a monarchia két állama, Ausztria és Magyarország között, a mit 1848-ban elmulasztottak.

De hogy az akkor kimondott demokratikus elvek a kor igényeinek megfelelek, hogy szellemük mennyire áthatotta a társadalmi osztályok minden rétegét, semmi sem bizonyítja jobban, mint azon körülmény, hogy még az absolut korszak intező államférfiai is kénytelenek voltak azoknak varázshatalma előtt meghajolni.

Hogy milyen mértékben történt ez és hogy miképpen igyekeztek a 48-iki demokrata elveket megvalósítani, arról, ha az Isten éltet, jövő évi áprilisi ünnepélyünkön fogunk megemlékezni.

Addig is Isten velünk!

No ez roppant enyhítő körülmény... ezennel vizsgálati fogságból szabadlábra helyezem.“ — Történt pedig e szó szerint közölt, vizsgálati kedélyes kihallgatás nagyon is közelünkben.

— **A gyümölcsfák tisztítására a hernyóktól** figyelmeztetjük t. közönségünket, nehogy az egyes mulasztók a rendőrkapitányság által megbírságotlanosan.

Apróságok.

* **Egy jó ötlet.** 1771. évben, Lord Mansfield, a híres törvénytudós Angolország nyugati részét utazta be mint főbíró, megvizsgálván az ott levő bíróságokat s maga is igazságot szolgáltatva, Jorkshire egy helységében, midőn nyilvános törvényülést tartott, eléje hoztak egy öreg anyókat, akit boszorkánysággal vádoltak. Két szavahihető ember eskü alatt kész volt bizonyítani, hogy ők látták az illetőt, midőn éjfélkor egy tarlón keresztül fején — lábait égnek meresztve — szaladt. A lord látta, hogy a nép az öreg ellen nagyon el van keseredve s oktalanság volna itt az ellenmondás, mert ez csak olaj lenne a tűzre s a vádlottat nagyon könnyen a nép dühének kiszolgáltatná. Itt csak egy jó ötlet segíthetett! Kérdé tehát az öregot egész nyersen: „Maga egy angol nő?“ Reszketve igennel felelt a szegény öreg. „Az a maga szerencséje“ — mondá a főbíró. „Ha ez nem így lenne, ugy minden esetre az ördög konyhájába sétált volna. Jelenleg a dolog másként áll. Angolországban minden meg van engedve, amit a törvény nem tilt; hogy az embernek a fejen való sétálás tiltatnék, olyan nem létezik. Menjen Isten hírével haza!“ A szegény öreg nem mondatta ezt magának kétszer s ahogy a lábai engedték, iparkodott onnét. A főbíró most barátságosan fordult a bámuló közönség felé s mondá: „Igen, igen! ugy van ez kedves embereim. A mi kedves Angolországunkban senkinek sincs joga tiltani azt, amit a törvény megenged. Ha valakinek kedve kerekednék sétát, mint a vádlottnak, Hulltól Liverpoolig, azaz az egész Angolországon át megtenni, ugy még maga a király, bármily hatalmas legyen is, ő sem tilthatná meg, hiszen azért vagyunk szabad angolok!“ „Igaz! Igaz!“ kiált az összegyűlt néptömeg. „Semmi néven nevezendő király a földön nem tilthatja meg, hogy fejünkön szaladgáljunk. Éljen az angolországi szabadság! Éljen a lord főbíró!“

* **Egy gyöngéd hitvestárs.** Nem rég történt Rió de Janeiróban, hogy egy nő azért állt a törvényszék előtt, mert egy háza előtt átmenő férfit leforrázott. A bíró azon kérdésére: „mit tud mentségére felhozni“ az felelte: „Tekintetes, bíró ur, en azt hittem az én férjem jön azért öntöttem le forró vízzel!“

* **Egy érdekes eszköz, miként lehet a takarékoságot megszokni.** XIV. Lajos korabeli drámai költő Pradon igen szerette a hazard játékot és sokszor igen tekintélyes összeget vesztett. Daczára ennek mégis értett hozzá, hogy pénz nélkül ne maradjon. Az igen érdekes általa kigondolt eszköz abból állt, hogy a midőn tiszteletdíját az egyes színház igazgatóságok, — egy új darbjáért — kifizették, azt egy perzselybe tette, melynek a kulcsa elveszett. Ha most pénzre volt szüksége, kénytelen volt azt a költő a perzsely felső nyílásán kirázni. Azonban az evvel járó fáradság a kényelmes költőt mindig visszatartotta attól, hogy a perzselyt teljesen kiürítse s teljesen pénz nélkül maradjon.

— **A Nagy Képes Világtörténet** első kötete be van fejezve. A szaktudomány kimondta rá hogy első rangú munka. Helyes volt az auctor megválasztása, kitűnőek azon részek, melyek a legujabb kutatások óriási anyagát ölelik fel, szépek az illusztrációk, élvezetes az előadás módja, szóval az egész nagybecsű tudományos mű, s szépségeinél, vonzó tartalmánál s előadásánál fogvaméltó a nagyközönség legnagyobb pártolására. Most a 22. és 23. füzet jelent meg egyszerre. Ebben van az index. Szabatos, pontos munka. Csak ha ezt átlapozzuk, akkor látjuk, a tartalomjegyzék rövid szavaiából, mily mesegazdag e kötet. A zindex olyan valami az irodalomban, mint az életben a só. Nem is könyv, a melyben index nincs, mint a hogy nincs étel só nélkül, de magában élvezhetetlen az index, mint a só. Az index modern találmány. A régi, kis könyvekhez nem kellett ily „Betűrendes Tárgymutato.“ A ki valamit keresett, könnyen átlapozhatta az egész könyvet. De ma, a tudományos anyag felhalmozódásának idején lehetetlen az embernek mindazt eszébe tartani, a mit olvasott. De ha betűrendes tárgymutato, névmutato van a könyvben, mindenki könnyen eligazodhatik benne. Ma már igen kevés tudós meri utjára bocsátani művét index nélkül, azzal az elbizottságteljes elvvel, hogy „Vagy olvassák el az egészet, vagy a kezükbe se vegyék!“ Nem ugy van az. Az index nem azok számára készül, a kik nem akarják átolvasni a könyvet, hanem azoknak

a kik elolvasták s máskor is hasznát akarják venni. Főképen a történelmi munkáknál nélkülözhetetlen. Külömben e füzetek sincsenek képek nélkül. Négy pompás műmelléklet disziti, köztük egy kiválóan érdekes, színes „képfaragó műhely Egyiptomban“, mely az egyiptomi szobrok készítményét mutatja. A Nagy Képes Világtörténet 12 kötetben jelenik meg. Szerkesztője Marczali Henrik, egyetemi tanár. Az első kötet a kelet ókori népeinek története. Egy kötet ára diszkötésben 8 frt. Megjelen füzetekben is. Minden héten egy füzet, ára 30 kr. Kapható a kiadó Révai Testvérek Irod. Int. Részvénytársaság könyvkereskedésében. (Bpest, Üllői-ut 18.) s minden hazai könyvkereskedésben.

— Klincsok Nácó hundertosiár okoskodásai.

Sak povedálnak zurak sokat gázgyár zeladásról. Hát sak van nekünknek zebbül haszon? Mikor nekünknek világít nem gáz, hanem gájszt.

Povedálni zakarna, arról is zurak, hogy ziparos munkás nyugberezést kapjon... Mért nem lépik be a bracka truglába? Zott legalább az van, hogy truglába viszik ki zembert a ezintörinba.

Ha oszviezeni pán Széll volnám, nevetem „Vetor“-ra változtatnám és zelsöpörnek mindent, a mi rossz — még praktikanst is, kire nekemnek még mindig haragudni muszáj.

Zuj gázzal jó volna majd megvilágítani „Finsterortot“, hogy lehetne látni, mennyi sok városi pénz ment bele a sötétségbe zaddig, mig kinstár megvette.

Sok meszki vállalatból zegyet szeretném megélni: zegisziges gájszt árudát.

Zenyim zismerős, a Drosgyák, ki már provezióban van, anácsolja nekemnek: „mai híresztelések és bizonytalan fuzios zállapotokban ne járjon a szád és ne povedálj semmit“. És én zesztet betartom és sak a jövő héten fogom okoskodni; zaddig is: „Pohvalen!“

A selmeczi Konfuczius bunkós mondásai.

A városatyáknál 40 fok a láz;

Mert rossz, hasznavehetetlen, piszkos, drága, költséges és okvetlenül eladandó — a selmeczi gáz.

És némely embernek vére majd meghül;

Mert új alkudozások, tervezetések, vállalkozások, közvetítések, nagyszabású alkotások, rengeteg létesítéseknek a város újból — felül.

Társadalmunk itten nagyon nagyra tör;

Mert alakulni fog a jövő század végén a két kaszinót magában egyesítő, társas életünket nemesítő, szivar és szivarka füstöt, káutyát és billiárdot még mindig megtűrő közös — kör.

És némely embernek a vére majd hogy forr;

Mert nem férfiak, hanem asszonyok azok, kiknek jóvoltából. fáradozásaikból és utánjárásukból talán már a jövő évben állni fog — a honvéd-szobor.

És a nyaralóba számos ember biz;

Mert esurog, folyik, patakzik már a Rovnyán a nagy bölesek ügyességéből a kristály tiszta, tengernyi mennyiségű — víz.

És az emberben a vér rohamba fut;

Mert esiga lépésekkel közeledik már és lesz vonatva koloszális erők és jóakaratok által a minket a hinárból kiszabadítandó és némi európai jelleget nyújtandó — vasut.

Ha jobb dolgod vagyon, ne mutasd s vigyázz;

Mert a derék, jó, humánus emberek sokadalma, észre se veszed, hogy mily hamar és nemes szándékkal és eszközzel gyorsan — lepipáz.

Sok ember, doktornak a feje biz fő;

Mert látja, hogy a város erdei területén a kivágott sok fa helyébe, a város kiszámíthatlan kárára a fiatal fa — nem nő;

A hentes izgalmas, nagy haragot toll;

Mert nem nagyon bizik abban, hogy mesterségére és a közönségre nézve is jó eredménnyel lesz a közös — dísnó ól.

(Folytatjuk).

Selmeczi felfrissített friss ujság.

Korszerű fokozatok a Bolond Istók után.

A fagygyertya szépen világít — a gáz megjárja — de legszebb a kaszinó Auer fény, a melyen most töri a fejét Auer.

Közel van Korpona — közelebb Béalábánya — de legközelebb van Azsia, melynek állapotai elemi iskoláinkban láthatók.

Messze van Bulgária — messzebb India — de legmesszebb van egymástól a két kaszinó.

A tolotaliga közlekedési eszköz — a fiakker urnak való — kis vasutunk városunk örökös átka marad.

A esiga halad — a kutya szalad — de leggyorsabban fut városunk lefelé a lejtőn.

A napok nőnek — az évek szaporodnak — de mindezekkel együtt s ezeknél szembetűnőbben nő majd a pótladók.

Nincsenek egyenes utcaink — nincs korzónk — s egyáltalán nincs hely a járásra a terraszon, ha a legszűkebb hely el van állva.

Szép az emberi hang — szebb, ha kórusban hangzik — de legszebb, ha tömeges zürzavarban erejével az egeket ostromolja.

A pálinka mérég — a sok rossz lakás még nagyobb — de legnagyobb mérég a dohány az utczán cigarettázó kis gyerekeknek.

Az ovoda egészségtelen vityilló — a középiskolák ósdi nagy házak — az akadémiája ragyogó palota.

Beszélni ezüst — hallgatni arany — az igazat megmondani gyémánt.

NYILT-TÉR.*

Kis idő óta egy ismeretlen egyéniség abban találja örömet, hogy névtelen levelekkel kvalikálatlan sértéseket követ el. Az ismeretlen levélíró egyelőre a közmegevetésnek, de ha nemtelen dolgát még folytatni fogja, úgy levelét, hatósági eljárás megejtése miatt, a rendőrségnek adom át.

Selmeczbánya, 1899. ápril 21-én.

H. J.

* E rovat alatt közlöttékért nem felelős

a Szerk.

Nyilatkozat.

Melynek értelmében tudomására hozom mindazoknak, a kiket illet, hogy Huszth A. ur elleni feljelentésemet saját iniciatívából és saját felelősségemre tettem; s egyben kijelentem, hogy azok, kik azt állítják, hogy e lépésemnél a Cservenka párl, vagy bárki más befolyásolt, vagy, azt kortesi fogásként tettem — hazudnak, a kik pedig ebben a hiszembben vannak — tévednek.

Kelt Selmeczbányán, 1899. április 21.

Snapp Szilárd,
akad. hallgató.

Előttem:

Barthalos Árpád,
Schmidt Hugó.

HIRDETÉSEK.

Kis hirdetések.

E rovatban közölt hirdetésekre vonatkozó felvilágosítással a kiadóhivatal szolgál.

EGY jó karban levő, egyemeletes ház a város közepén, szabadkézből, jutányos áron eladó.

ELADÓ egy földszintes ház a felső Rózsa-utczában.

TÖBB selmeczi takarékpénztári részvény jutányos áron eladó.

Gyár: **ALSÓ-HÁMOR** (Bars megye.)

Gyári főraktár
BUDAPEST
Andrássy-ut 29. (I. e.)

Raktár
BÉCS
I., Seilergasse 1. sz.

A „SZANDRIK“ ezüstárú-gyár,
mely az 1752-ben
Selmeczbányán alapított **Geramb J. J. Unió**
tulajdona,

saját, vagy adott rajzok szerint előállít:

mindennemű ezüstárút,
mint asztaldiszettek, gyümölcsstartókat (jardiniéres-készleteket), girandolokat,
gyertyatartókat, serlegeket,
dísz-émléktárgyakat és versenydíjakat,
mindennemű evőkészletet gazdag választékban, piperetárgyakat, stb. stb.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására adni, hogy a
„Glücksthal Gyula utódja“ czég alatt vezetett
nagy áruházamat
legújabb, legdivatosabb és legjobb minőségű árucikkkel, u. m.: szövetekkel, női konfekciókkal, valódi delén, francia batiszt, satin, piket, czérna vásznak, valódi szepességi damask teríték, legújabb divatu napernyők, ág- és asztaltakarók, finom csipkefüggönyök és tavaszi divatu női- és férfi divatezikkkel
dusan felszereltem.

A midőn biztosíthatom a n. é. közönséget arról, hogy gazdag választéku áruházamban igen jutányos árak, pontos és szolid üzleti kiszolgálás, a legmodernebb igényeket is teljesen kielégítő, duvalasztéku áruk tartása és eladása által mindkora főtörekvésem leendő nagyraesült vevőim teljes megelégedését kiérdemelhetni, egyben kérem szives pártfogását és ujonnan felszerelt modern áruházamnak meglátogatását.

Kitünő tisztelettel

Weisz Simon.

